

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/664/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512213090
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7512213090.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Gizely Majerčák, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, proti odporkyni I. N., narodenej X.X.XXXX, bývajúcej v N.F. XX, o zaplatenie 1.231,99 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 13. mája 2014, č.k. 13C 30/2013-81, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom zo dňa 13.5.2014, č.k. 13C 30/2013-81 zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal, aby odporkyňa bola zaviazaná zaplatiť mu sumu 1.231,99 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,75 % ročne od 2.2.2007 do zaplatenia.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 15.8.2006 medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou bola uzavretá zmluva č. XXXXXXXX. Odporkyňa sa zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach. Odporkyňa sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia pohľadávok dlhovala sumu 1.231,99 € (37.114,98 Sk). Navrhovateľ si uplatnil aj úrok z omeškania počnúc dňom 31.5.2007.

Počas konania navrhovateľ poukázal aj na to, že dňa 10.9.2009 podpísala odporkyňa s navrhovateľom dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku s tým, že sa zaviazala zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.231,99 €. Po citácii § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 53 ods. 2, 3 OZ, § 100 OZ, § 101 OZ a § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa súd konštatoval, že nárok navrhovateľa je premlčaný, lebo trojročná premlčacia lehota uplynula dňom 31.5.2010 a návrh bol doručený súdu dňa 1.8.2012, teda po uplynutí premlčacej lehoty. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil súd aplikáciou § 142 ods. 1 O.s.p. poukazujúc na to, že navrhovateľ bol v konaní neúspešný, a tak mu náhrada trov neprislúcha. Odporkyňa si trovy konania neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a návrhu v celom rozsahu vyhovieť, resp. zrušiť rozsudok a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Uviedol, že okresný súd zamietol návrh z dôvodu premlčania s poukazom na ustanovenie § 52 ods. 2 OZ a § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. Ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. nadobudlo účinnosť dňa 1.5.2014 a ustanovenie § 52 ods. 2 OZ nadobudlo účinnosť dňom 13.6.2014, teda potom, ako začalo konanie v predmetnej veci. Vyslovil názor, že aplikáciou predmetných ustanovení dochádza k porušeniu zákazu retroaktivity, čo je neprípustné. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5 SŽ 20/2010 z 10.3.2011 z ktorého vyplýva, že k imanentným znakom právneho štátu neodmysliteľne patrí aj požiadavka „princípu právnej istoty“ a ochrana dôvery občana v právny poriadok, súčasťou čoho je i zákaz spätného (retroaktívneho) pôsobenia právnych predpisov. K rovnakému záveru dospel aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze zo dňa 11.3.1999 sp.zn. PL. ÚS 15/1998. Žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania v sume 83,34 €.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas navrhovateľ (§ 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, voči ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29.9.2015 o 13.40 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach minimálne päť dní vopred podľa § 156 ods. 1, 3 O.s.p. za použitia § 211 ods. 2 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p.

Výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý a účastníkom nebola priznaná náhrada trov konania je vecne správny, a preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolateľ neuviedol odvolací dôvod, ale z obsahu odvolania možno vyvodit', že uplatňuje odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K odvolaciemu dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

Okresný súd v predmetnej veci náležite zistil skutkový stav a vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 132 O.s.p., a z týchto dospel k správnym skutkovým zisteniam, na základe ktorých založil aj svoje rozhodnutie. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

K dôvodom, ktoré obsahuje rozsudok súdu prvého stupňa a s prihliadnutím na dôvody odvolania navrhovateľa odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné :

Do odseku 2 (ustanovenia § 52 OZ) bola doplnená novelou Občianskeho zákonníka, vykonanou zákonom č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho, veta, podľa ktorej „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“.

Ide o zásadnú zmenu, ktorá má závažné dôsledky. Doposiaľ sa na obchodné spotrebiteľské zmluvy v zmysle § 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vzťahovala úprava o neprijateľných

podmienkach. V danom prípade ide o prelom v pôsobnosti Občianskeho zákonníka vo vzťahu k Obchodnému zákonníku. Podľa tejto úpravy, účinnéj od 13.6.2014 je treba na zmluvy uzatvárané spotrebiteľmi, t.j. spotrebiteľské aj obchodné zmluvy, použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka. Znamená to, že ak si zmluvné strany písomne dohodli v zmysle § 262 Obchodného zákonníka, že sa ich vzťah bude riadiť Obchodným zákonníkom, pre spotrebiteľské zmluvy to bude inak. Podľa názoru odvolacieho súdu to platí aj pre tzv. absolútne obchody, upravené v § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka. Ak sa uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka, keďže v Občianskom zákonníku upravená nie je, tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník. Ak sa podľa § 262 Obchodného zákonníka dohodne uzavretie spotrebiteľskej zmluvy takého typu, aký upravuje Občiansky zákonník, tak rovnako okrem pojmového vymedzenia a podstatných náležitostí sa bude spravovať Občianskym zákonníkom.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že zásadná zmena nastala v dĺžke premlčacej doby. Podľa Občianskeho zákonníka (§ 101) je všeobecná premlčacia doba trojročná, podľa Obchodného zákonníka štvorročná (§ 397).

Na uplatnenie práv zo spotrebiteľských zmlúv bude sa aplikovať úprava v Občianskom zákonníku, teda trojročná premlčacia doba.

V súvislosti s premlčaním odvolací súd upozorňuje na nové znenie zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V zmysle novely vykonanej zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.5.2014, v zmysle § 5b (z.č. 250/2007 Z.z.) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa názoru odvolacieho súdu ide o prelomové ustanovenie, ktoré ukladá povinnosť súdu z úradnej povinnosti (ex offa) skúmať, či v súvislosti so spotrebiteľskými zmluvami nedošlo k premlčaniu.

Táto úprava je teda odlišná od úpravy v § 100 ods. 1 OZ, podľa ktorého súd prihliada na premlčanie len na námietku dlžníka. Vzhľadom na (tú) skutočnosť, že k tejto novej úprave v zákone o ochrane spotrebiteľa nie je prechodného ustanovenia, súd je povinný skúmať túto otázku aj pri návrhoch, ktoré došli súdu pred 1.5.2014, teda pri všetkých sporoch v čase rozhodovania.

S prihliadnutím na vyššie uvedené dôvody sú právne irelevantné tvrdenia odvolateľa, že aplikáciou predmetných ustanovení dochádza k porušeniu zákazu retroaktivity.

Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Výrok o náhrade trov odvolacieho konania sa zakladá na ustanovení § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia § 142 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ nemal úspech v odvolacom konaní, a tak nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odporkyni trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol tak, že nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.